

har noteret. Og så er det fru Henriette Kjær som den første.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg er meget forundret over det her forslag fra Socialdemokraterne, det må jeg sige. Og det, der i særlig grad undrer mig, er, at man mener, at en bygningsarbejder fra Irak, eller hvad det nu end kan være, skal have bedre mulighed for at komme ind på det danske arbejdsmarked, end arbejdskraft fra vores EU-medlemslande skal have.

Altså, Socialdemokraterne har været meget nidkære med hensyn til at sikre, at der kom en såkaldt østaf tale, og at hver eneste polak, eller hvad det end måtte være, der vil her til Danmark og arbejde, skal have behandlet sin sag omstændeligt i Beskæftigelsesministeriet. Det skal tjekkes, at alle love og regler er overholdt, og at man får arbejde på et sted, der selvfølgelig har en overenskomst osv. Men hvis man kommer fra Irak eller andet, så er det bare ud på arbejdsmarkedet med det samme.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Det her har ikke et hammerslag med østaftalen at gøre. Det her forslag involverer nogle mennesker, nogle asylansøgere, som er i en helt ekstraordinær situation, fordi de sidder i vores asylcentre. Der er ikke indgået nogen hjemsendelsesaftale mellem Danmark og hjemlandet; vi vil ikke sende dem hjem. Regeringen vil heller ikke påtage sig det ansvar og demonstrerer også her dobbeltmoral, for man vil lade dem sidde og sygne hen i centrene, og man vil ikke sende dem hjem.

Men det angår altså en gruppe mennesker, der sidder i en helt ekstraordinær situation, og der bør vi som et humant samfund tage handling og så i den situation her give lov til arbejde og praktik, men selvfølgelig hele tiden med den betingelse, at så snart forholdene er sådan, at man kan rejse hjem, så skal man også rejse hjem, når man er afvist asylansøger.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jamen det, man skriver her i forslaget, er jo ikke noget med afviste asylansøgere, der har siddet i centrene i meget, meget lang tid. Det er fra dag et. Der står, at der skal laves ændringer med henblik på at give asylansøgere adgang til løn-

net arbejde, og man er altså asylansøger fra det tidspunkt, man kommer og siger, at man ønsker asyl i Danmark. Der ønsker Socialdemokraterne altså, at man skal kunne komme ud på arbejdsmarkedet. Og det bliver man nødt til at forholde sig til i Socialdemokratiet.

Hvordan kan det være, at man ønsker denne forskelsbehandling mellem EU-borgere – som vi traditionelt har et tæt samarbejde med, og hvor en af kongstankerne er, at der skal være fri adgang for arbejdskraft i EU-landene – og folk fra tredjelande, altså, at man pludselig nu ønsker at give tredjelande bedre forhold? Det er mig meget uforståeligt, og det kræver altså en god forklaring fra Socialdemokraterne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Den kommer måske nu. Så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Det er rigtigt, at der i forslaget står, at det her er med henblik på at give asylansøgere adgang til lønnet arbejde og lønnet praktik, indtil ansøgeren enten har fået asyl i Danmark eller der er skabt mulighed for, at asylansøgeren kan hjemsendes – altså, indtil situationen er afklaret. Og det bedste er da naturligvis, at en afvist asylansøger kan rejse hjem – og skal rejse hjem – med det samme, og det er jo også den udlændingepolitik, som vi hundrede procent bakker op om.

Men vi har altså, vil jeg sige til fru Henriette Kjær, her en gruppe mennesker, som sidder i en helt ekstraordinær situation, som altså på femte, sjette, syvende, ottende, niende år sidder fast i vores asylcentre, og som altså ikke kan rejse hjem på grund af forholdene i hjemlandet, på grund af at Danmark ikke har indgået en hjemsendelsesaftale. Det kan vi vel anstændigvis ikke se på eller på, at de her mennesker altså bliver syge, sygner hen, når løsningen ligger lige for.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg kunne så starte med at tage den op, hvor vi slutter nu. Jeg kan ikke rigtig se, hvor det socialdemokratiske forslag overhovedet har noget som helst at gøre med hverken det, at der sidder nogen på ottende eller niende eller tiende år, eller det, der blev henvist til før i ordførertalen, om, hvad fru Birthe Rønn Hornbech havde sagt om, hvor længe man skulle sidde.